

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **navrhovatele: D.Č., zastoupeného Mgr. Lukášem Hegnerem, advokátem se sídlem Jiráskovo nám. 816/4, Plzeň,** proti **odpůrci: Magistrát města Plzně,** s adresou pro doručování Kopeckého sady 11, Plzeň, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: **1. obec Letkov,** se sídlem Letkov 117, *zastoupené JUDr. Zbyňkem Holým, advokátem se sídlem Malá 6, Plzeň,* **2. J.H.Z., 3. J.Š., 4. E.Š. a 5. R.Š.** v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části,

t a k t o :

I. Opatření obecné povahy Magistrátu města Plzně ze dne 4. 5. 2016, sp. zn. MMP/006939/15/11, čj. MMP102006/16 – Stanovení záplavového území drobného vodního toku Božkovský potok v ř. km 0,000 – 5,000 s e z r u š u j e dnem právní moci tohoto rozsudku.

II. Odpůrce j e p o v i n e n nahradit navrhovateli náklady řízení ve výši 17.342,- Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Lukáše Hegnera do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žádná z osob zúčastněných na řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Opatřením obecné povahy ze dne 4. 5. 2016, sp. zn. MMP/006939/15/11, čj. MMP102006/16, Magistrát města Plzně stanovil podle § 66 odst. 1 a 2 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů [dále též jen „vodní zákon“], a § 4 odst. 2 a 3 vyhlášky Ministerstva životního prostředí č. 236/2002 Sb., o způsobu a rozsahu zpracovávání návrhu a stanovování záplavových území [dále též jen „vyhláška č. 236/2002 Sb.“], záplavové území drobného vodního toku Božkovský potok v ř. km 0,000 – 5,000, č.h.p. 1-10-05-0620, a vymezil aktivní zónu záplavového území v celém úseku stanoveného záplavového území s tím, že rozsah stanoveného záplavového území a jeho aktivní zóny je zakreslen v mapové části, která je přílohou opatření obecné povahy o stanovení záplavového území.

Návrhem doručeným soudem dne 1. 7. 2016 se navrhovatel domáhal zrušení tohoto opatření obecné povahy s účinností ke dni jeho vydání, *in eventum* zrušení uvedeného opatření obecné povahy v části týkající se k. ú. Letkov s účinností ke dni jeho vydání.

Manželé D. a V.Č. mají ve společném jmění pozemek parc. č. 256/13 - zahrada, pozemek parc. č. 256/17 - zahrada, pozemek parc. č. 256/18 - zahrada a pozemek parc. č. st. 96 - zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba Letkov č.p. 70 - rodinný dům, vše na LV č. 237 pro obec a k. ú. Letkov vedeném u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrálního pracoviště Plzeň - město. Přes pozemky parc. č. 256/17 a parc. č. 256/18 a částečně přes pozemek parc. č. 256/13 vede drobný vodní tok Božkovský potok. Uvedené nemovitosti jsou dle mapové části přezkoumávaného opatření obecné povahy zahrnuty do aktivní zóny záplavového území a vztahují se na ně omezení uvedená v § 67 vodního zákona.

Podle § 66 odst. 7 vodního zákona se záplavová území a jejich aktivní zóny stanovují formou opatření obecné povahy. Řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je upraveno v dílu 7 hlavy II části třetí [= § 101a až 101d] soudního řádu správního.

II. Stanovení záplavového území

Povodí Vltavy, státní podnik, závod Berounka, podalo dne 13. 1. 2015 Magistrátu města Plzně návrh na stanovení záplavových území – Božkovský potok, ř. km 0,000 – 5,000. K návrhu je přiložena studie Vymezení záplavového území Božkovského potoka, ř. km 0,0 - 5,0, zpracovaná pro správce vodního toku společností VODNÍ CESTY a.s. v prosinci 2014 (dále též jen „Vymezení záplavového území“).

Dne 13. 5. 2015 Magistrát města Plzně, odbor životního prostředí (dále též „vodoprávní úřad“), oznámil zahájení řízení o návrhu opatření obecné povahy ve věci stanovení záplavového území Božkovského potoka. Vodoprávní úřad vyzval dotčené osoby, aby k tomuto návrhu podávaly písemné připomínky ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění. K oznámení zahájení řízení je přiložen návrh opatření obecné povahy – Stanovení záplavového území drobného vodního toku Božkovský potok v ř. km 0,000 – 5,000.

Včasné připomínky k návrhu opatření obecné povahy podali manželé D. a V.Č.

Dne 18. 6. 2015 vodoprávní úřad požádal o stanovisko k připomínkám manželů Č. Povodí Vltavy, státní podnik, závod Berounka. Správce vodního toku reagoval na požadavek vodoprávního úřadu vyjádřit se k připomínkám manželů Č. až dne 14. 3. 2016.

S podáním manželů Č. se Magistrát města Plzně vypořádal v odůvodnění opatření obecné povahy ze dne 4. 5. 2016, sp. zn. MMP/006939/15/11, čj. MMP102006/16, tak, že stručně shrnul jejich připomínky, obsáhle citoval ze stanoviska Povodí Vltavy, státního podniku, závod Berounka, a připojil krátké hodnocení.

Ze stanoviska správce vodního toku se cituje, že návrh záplavového území Božkovského potoka v ř. km 0,0 až 5,0 splňuje veškeré náležitosti dané vodním zákonem a vyhláškou č. 236/2002 Sb. Jedním z podkladů pro návrh záplavového území jsou hydrologické údaje povrchových vod poskytnuté pro tento účel Českým hydrometeorologickým ústavem a geodeticko-hydrografické zaměření toku zpracované oprávněnou geodetickou firmou H.C.M. spol. s r.o. Návrh záplavového území je zpracován pro ucelenou část vodního toku. Jako dolní okrajová podmínka je zvolena Úslava jako recipient Božkovského potoka. Celý úsek toku byl zvolen a zpracován s ohledem na již stanovené záplavové území Úslavy a s ohledem na intenzivní rozvoj území, možná povodňová rizika a následnou nutnost vytvoření podkladů pro rozvoj území. Stanovení záplavového území je ve své podstatě konstatování reálného stavu, který při povodňové události může nastat. Jedná se o preventivní opatření před povodní dle § 65 odst. 2 písm. a) vodního zákona. Problematika měření průtoků popsáná v připomínce není součástí prací na návrhu záplavových území, technicky je zajišťováno ČHMÚ, tedy poskytovatelem podkladů požadovaných výše uvedenou vyhláškou. Stavba kanalizace nemá jakoukoliv přímou souvislost s návrhem, byť geodeticko-hydrografické měření ji reflektuje, stejně tak jako údaje ČHMÚ.

V hodnocení vodoprávního úřadu se praví, že správní orgán s obsahem stanoviska správce toku souhlasí a je téhož názoru. Rozsah záplavového území vychází z reálných podkladů a předpovídá, jak se voda bude v tom kterém území při povodni chovat. V tom smyslu nehrají a nemohou hrát při stanovování záplavového území roli přání vlastníků pozemků ani majetkoprávní vztahy. Stanovení záplavového území podél celého toku je logickým požadavkem správce toku i správního orgánu. Znalost chování vody při povodni je vždy důležitým podkladem pro rozhodovací procesy orgánů obce a města i orgánů státní správy.

III. Návrhové body

V bodě *III.* návrhu se uvádí, že odpůrce mechanicky rozhodl o napadeném opatření obecné povahy, aniž by podrobil náležitému přezkumu návrh záplavového území a jeho aktuálnost a důvodnost a aniž by přezkoumal, zda správce vodního toku Povodí Vltavy, s. p., závod Berounka, náležitě plní své zákonné povinnosti při správě Božkovského potoka. Z napadeného opatření obecné povahy je zřejmé, že se odpůrce nezabýval ani otázkou, zda omezení spojená se stanovením záplavového území nebudou nepřiměřeně zasahovat a omezovat vlastnická práva navrhovatele a dalších dotčených osob a zda není možné věc řešit jiným způsobem, méně omezujícím práva a oprávněné zájmy navrhovatele a dalších dotčených osob. Odpůrce přitom ani nezdůvodnil, proč se těmito otázkami nezabýval a návrh

záplavového území v tomto směru kriticky nezkoumal. Jedná se přitom o otázky zásadního významu pro posouzení důvodnosti a úplnosti návrhu záplavového území a k posouzení nutnosti stanovení záplavového území napadeným opatřením obecné povahy.

Odpůrce napadené opatření obecné povahy v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu řádně neodůvodnil, když se fakticky omezil pouze na konstatování shromážděných podkladů, definici záplavového území a s ním souvisejících omezení dle vodního zákona a obecné konstatování, že návrh opatření obecné povahy *obsahuje všechny náležitosti a není v rozporu s vodohospodářskými ani jinými zájmy chráněnými vodním zákonem*. Navrhovatel je přesvědčen, že takové odůvodnění je nedostatečné a samo o sobě neobstojí, neboť z něj nejsou vůbec zřejmé konkrétní důvody výroku, úvahy, kterými se odpůrce řídil při hodnocení podkladů a při výkladu právních předpisů, a rovněž chybí informace, jak se odpůrce vypořádal s návrhy a připomínkami účastníků a s jejich vyjádřeními k podkladům. Napadené opatření obecné povahy tak nelze než považovat za nepřezkoumatelné, když není řádně odůvodněno v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu.

Odpůrce se zároveň nezabýval všemi připomínkami navrhovatele, ani se s připomínkami navrhovatele řádně nevypořádal. Navrhovatel uplatnil k návrhu opatření obecné povahy řadu připomínek, týkajících se zejména nedůvodnosti stanovení záplavového území a s tím spojeného nepřiměřeného a nedůvodného zásahu do ústavně garantovaných vlastnických práv navrhovatele, dále porušení, resp. neplnění povinností stanovených vodním zákonem správcem vodního toku, nedostatky podkladů návrhu opatření obecné povahy, přičemž se navrhovatel obsáhle vyjádřil rovněž k místním podmínkám v souvislosti s tvrzeným důvodem nutnosti stanovení záplavového území. Přesto se odpůrce v napadeném opatření obecné povahy omezil toliko na stručné konstatování obsahu připomínek a souhlasu s obecným a nekonkrétním vyjádřením správce vodního toku k uplatněným připomínkám. S uplatněnými připomínkami se tak odpůrce řádně nevypořádal, přestože mu tak ukládá ust. § 172 odst. 4 věty druhé správního řádu, jakož i ust. § 115a odst. 4 vodního zákona.

Z těchto důvodů je navrhovatel přesvědčen o nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti napadeného opatření obecné povahy, když se odpůrce při jeho projednávání a vydání neřídil ustanoveními správního řádu a vodního zákona, dostatečně nepřezkoumal důvodnost návrhu opatření obecné povahy ani přiměřenost omezení a samotného zásahu do vlastnických práv navrhovatele a dalších dotčených osob a v neposlední řadě napadené opatření obecné povahy řádně neodůvodnil a nevypořádal se ani s řádně uplatněnými připomínkami.

V bodě IV. návrhu se namítá, že podklady Vymezení záplavového území, které bylo *de facto* jediným podkladem napadeného opatření obecné povahy, byly mj. povodňový model Plzeň – AKTUALIZACE 2010 zpracovaný DHI a.s. v červnu 2011 a hydrologické podklady zpracované Českým hydrometeorologickým ústavem – pobočka Plzeň o N-letých vodách, pořízené u ústí Božkovského potoka do řeky Úhlavy a u křížení se silnicí II/180 (tj. v ř. km 0 a v ř. km 4,32), vyhotovené dne 5. 11. 2014. Navrhovatel je přesvědčen, že tyto podklady nemohou být relevantním a dostatečným podkladem pro posouzení nutnosti stanovení záplavového území a jeho důvodnosti, zvláště pak s přihlédnutím k rozloze území dotčeného napadeným opatřením obecné povahy a místním poměrům. Uvedené podklady pak nemohou

být relevantním podkladem pro určení průtoků nad křížením se silnicí II/180, tj. v ř. km 4,33 – 5,0, resp. 5,2.

Navrhovatel je naopak při znalosti místních poměrů přesvědčen o tom, že koryto Božkovského potoka je v tomto úseku, tj. v ř. km 4,32 – 5,0, za přirozeného stavu dostatečně kapacitní a s ohledem na značný sklon koryta Božkovského potoka, kdy výškový rozdíl v úseku ř. km 4,5 - 5,2 odpovídá cca 25 m, lze konstatovat, že je koryto Božkovského potoka schopné dostatečně rychle odvést vodu z tohoto území, tedy plnit svoji funkci, aniž by došlo k vybřežení potoka, a to i při intenzivních dešťových srážkách. Z Vymezení záplavového území a z napadeného opatření obecné povahy se podává, že jiná měření v jiných místech a v jiných obdobích nebyla provedena ani zohledněna. Podle názoru navrhovatele není možné usuzovat ani odvozovat skutečný průtok vodního toku po celé jeho délce, ani zda, kde a jak dojde k jeho vybřežení a k záplavě, pouze na základě měření provedeného při ústí toku a v ř. km 4,32. Z Vymezení záplavového území navíc není zřejmé, zda měření průtoků probíhalo pouze namátkově či dlouhodobě, ani v jakém období měření proběhlo a tedy zda vůbec hodnoty poskytnuté ČHMÚ jsou způsobilé vypovědět o dlouhodobém stavu Božkovského potoka po celé délce jeho toku. Navrhovatel je s ohledem na uvedené přesvědčen, že pro objektivní posouzení nutnosti stanovení záplavového území a pro jeho samotné stanovení, je třeba zajistit podklady o průtocích v celé délce vodního toku, v níž má být záplavové území stanoveno (resp. ve vícero lokalitách), přičemž by tato měření měla být dlouhodobá nebo alespoň opakovaná tak, aby na jejich základě bylo možné reálně zjistit skutečný přirozený průtok a možné riziko záplavy.

Rovněž použitý Povodňový model je dle názoru navrhovatele pro posouzení věci přinejmenším nevhodný, když byl aktualizován dle stavu v roce 2010 a je tedy starý nejméně šest let. Dle mínění navrhovatele Povodňový model nemůže reflektovat změny v dotčeném území ani za tu dobu provedená opatření a jiné zásahy, které by mohly mít vliv na přirozené odtokové poměry v dotčeném území a na případné vybřežení Božkovského potoka a vznik případné záplavy. Navrhovatel toto namítal již v řízení o návrhu opatření obecné povahy, nicméně odpůrce se touto připomínkou nikterak nezabýval, natož aby si vyžádal doplnění podkladů o aktualizovaná měření průtoků v různých místech po celé délce Božkovského potoka. V tomto postupu lze spatřovat porušení ust. § 50 odst. 3 správního řádu.

V bodě *V.* návrhu navrhovatel namítá, že důvod spočívající v tom, že dochází k vybřežení Božkovského potoka na území obce Letkov pro údajnou nedostatečnost koryta a zahlcení vtoku do zatrubnění DN 500 na zahradě domu Letkov č.p. 70 a nedostatečnost propustku v křížení se silnicí II/180, není dostatečný ke stanovení záplavového území a tím k omezení práv na ochranu vlastnictví. Ve smyslu § 47 odst. 2 vodního zákona je totiž povinností správce toku sledovat stav koryta, pečovat o něj a zajišťovat jeho úpravy, aby sloužil k plnění funkcí vodního toku. Dle § 5 vyhlášky č. 178/2012 Sb., v platném znění, za tím účelem odstraňuje závady bránící odtoku nebo nežádoucím způsobem usměrňují tok vody, udržuje vlastní vodní dílo, odstraňuje nánosy z koryta. Z fotografické dokumentace obsažené ve Vymezení záplavového území je zjevné, že zahlcení vtoku do zatrubnění a zahlcení propustků se týká prakticky celého koryta Božkovského potoka, např. zatrubnění koryta potoka pod loukou v ř. km 5,146, zahlcen je i propustek DN 1000 v ř. km 4,59 (díky čemuž dochází v důsledku zpětného vzduť k vybřežení Božkovského potoka i v ř. km 4,7).

Pokud tedy prezentovaným důvodem pro vymezení záplavového území je nedostatečnost koryta a zahlcení, resp. zanesení, propustků a zatrubnění, nezbyvá než konstatovat, že se jedná o výsledek nečinnosti správce drobného vodního toku, resp. jeho liknavosti při plnění zákonných povinností dle § 47 vodního zákona, konkrétně odst. 2 písm. a), b), c), d) a f). Eventuálně lze spatřit porušení povinnosti stanovené v § 50 písm. b) a d) vodního zákona obcí Letkov, jakožto vlastníkem pozemků parc. č. 256/24, parc. č. 481/12 a parc. č. 468/32 v k. ú. Letkov, přes které vede zatrubnění Božkovského potoka pod silnicí II/180 u domu Letkov č.p. 70 a pozemku parc. č. 256/1 k. ú. Letkov. Z Vymezení záplavového území lze identifikovat konkrétní objekty, resp. místa, která správce drobného vodního toku řádně nespravoval a neudržoval a nespravuje a neudržuje je ani v současnosti. Fotografická dokumentace ve Vymezení záplavového území tak dokládá, že správce vodního toku Božkovský potok dlouhodobě neplní své zákonné povinnosti. Pokud by správce vodního toku řádně své povinnosti plnil, nedocházelo by, ani by docházet nemohlo, k vyběžení a nebylo by nutné stanovit záplavové území a zasahovat tak do práv navrhovatele dalších dotčených osob.

Do koryta Božkovského potoka je cca v ř. km 5,2 (na pozemku parc. č. 256/1 v k. ú. Letkov) vyústěna dešťová kanalizace vedoucí ze severní a severovýchodní části obce Letkov, kde v současnosti dochází k rozsáhlé výstavbě v rámci rozvojových lokalit Letkov – V Podlesí (I a II), a to přesto, že k tomu neexistuje žádné povolení a dle projektové dokumentace má být tato dešťová kanalizace vyústěna do dosud nerealizované páteřní dešťové kanalizace, která by měla vést ulicí K Nádrži v obci Letkov. S ohledem na rozsáhlou výstavbu v rozvojové lokalitě Letkov – V Podlesí tak dochází ke změnám v retenčních schopnostech půdy a s tím souvisejícím změnám odtokových poměrů v oblasti. Tuto skutečnost napadené opatření obecné povahy nikterak nereflektuje. Odpůrce se nikterak nezabývá tím, že dešťová kanalizace z lokality Letkov – V Podlesí byla vybudována a zkolaudována, aniž by byla realizována stavba páteřní dešťové kanalizace podmiňující její stavbu a užívání. Stavba páteřní dešťové kanalizace přitom dosud nezískala stavební ani územní rozhodnutí. Odpůrce pak vůbec neřešil skutečnost, že dešťová kanalizace je vyvedena do koryta Božkovského potoka. Tato skutečnost má přitom významný vliv na průtočnost a kapacitu koryta Božkovského potoka, a to nejméně v katastrálním území obce Letkov. V tomto místě je totiž Božkovský potok veden umělým vodním dílem vybudovaným jako přepad rybníku Letkov s předpokládaným průtokem a kapacitou koryta, aby nedocházelo k vyběžení Božkovského potoka ani při mimořádně vydatných a intenzivních srážkách. Nikdy se však nepočítalo s tím, že by do této části koryta byla vyústěna dešťová kanalizace z celé rozlehlé rozvojové plochy Letkov – V Podlesí. Pokud tedy dochází v daném místě k rozlivu vody z koryta, je to zapříčiněno výlučně svedením dešťové kanalizace a jejím vyústěním do Božkovského potoka.

Dle názoru navrhovatele je současný stav zapříčiněn porušením zákonných povinností, stanovených mj. vodním zákonem, správcem drobného vodního toku, jakož i obcí Letkov, coby vlastníkem pozemku parc. č. 256/1 v k. ú. Letkov. Není přitom možné přenášet plnění zákonných povinností správce vodního toku na vlastníky a uživatele nemovitostí dotčených napadeným opatřením obecné povahy, ani je *de facto* sankcionovat zásahem do vlastnických a užívacích práv.

V bodě VI. návrhu je navrhovatel přesvědčen o tom, že do jeho ústavně garantovaných práv lze zasáhnout a uložit mu omezení a zákazy pouze ve skutečně odůvodněných případech, kdy nelze dosáhnout předpokládaného výsledku jiným, méně omezujícím a méně zasahujícím způsobem. Takovým jiným způsobem, jímž v daném území může být záplavám zabráněno, je zejména řádné plnění zákonných povinností správcem vodního toku a řádný dohled nad plněním těchto povinností a nakládání s povrchovými vodami. Konkrétně přijatá opatření, např. čištění koryta Božkovského potoka a propustků, příp. úpravy stávajících propustků, by bezpochyby vedly k plné obnově funkcí koryta Božkovského potoka a nehrozilo by jeho vyběžení a vznik záplavy.

IV. Vyjádření odpůrce

K navrhovatelově tvrzení o zkrácení na právech Magistrát města Plzně sděluje, že dikce § 67 vodního zákona je směřována primárně *pro futuro*, ustanovení zakazuje zejména umístování, povolování a provádění staveb s výjimkou stanovených vodních děl, těžbu, skladování odplavitelných látek, materiálů a předmětů a zřizování oplocení a jiných podobných překážek, táborů a kempů a jiných ubytovacích zařízení. Jinými slovy, navrhovatel může nadále užívat svoji nemovitost, protože je v záplavovém území již legálně situována, vodoprávní úřad samozřejmě nebude nařizovat navrhovateli odstranění stávajícího plotu, ustanovení pouze zakazuje zřizovat oplocení nové. Určité omezení vyplývá ze zákazu skladovat odplavitelný materiál, látky a předměty, ale toto ustanovení správní praxe posuzuje tak, že se tím nemyslí například krátkodobé přechodné uskladnění zeminy za účelem obnovení částí zahrady (v rádech dnů), ale odložení dlouhodobější (v rádech týdnů a delší), a zákaz se týká předmětů, látek a materiálů, které jsou s to způsobit reálné škody. Rozhodně takovým předmětem nebude např. odložené zahradní nářadí v počtu několika kusů.

K navrhovatelově námitce, že odpůrce nepřezkoumal, zda správce předmětného vodního toku náležitě plní své povinnosti při jeho správě, Magistrát města Plzně dodává, že povinnost Povodí Vltavy, s. p., závod Berounka, nelze rozhodně vykládat tak, že při jakémkoli (i drobném) zanesení koryta vodního toku, natož drobného vodního toku je správce vodního toku povinen takové zanesení neprodleně odstranit; není to technicky ani finančně možné, z povahy věci se jedná o plánovanou činnost, pokud samozřejmě nehrozí nebezpečí z prodlení. Odpůrce v této souvislosti navíc podotýká, že k čištění koryt vodních toků nelze přistupovat mechanicky, protože tím dochází k zásahům do biotopů organismů žijících v dané lokalitě, a i tuto souvislost a míru zásahu do koryta vodního toku je třeba zvažovat. Správce vodního toku by se mohl snadno dostat do rozporu se zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

Dále se Magistrát města Plzně vyslovil k námitkám, které navrhovatel uplatnil k návrhu opatření obecné povahy. Důvodnost stanovení záplavového území vyplývá podle názoru odpůrce zejména ze skutečnosti, že již při průtoku dvacetileté vody Q20 je koryto Božkovského potoka v oblastech zástavby nekapacitní a v takovém případě je veřejným zájmem stanovit rozsah záplavového území z důvodu znalosti míry ohrožení zástavby v oblasti. Podkladem návrhu opatření obecné povahy je zejména studie Vymezení záplavového území Božkovského potoka ř. km 0,0 - 5,0, zpracovaná právníkem osobou VODNÍ CESTY a. s., Praha, v prosinci 2014. Z této studie dle názoru odpůrce vyplývají

důvody pro stanovení záplavového území a jeho rozsah. Zpracovatel studie podrobně vypočítal jednotlivé úrovně hladin pro konkrétní profily a na základě těchto podkladů byl stanoven rozsah záplavového území. Způsob výpočtu úrovně hladin je podrobně popsán na str. 17 a násl. studie. Dle názoru odpůrce vyčerpávajícím způsobem; přitom je třeba zdůraznit, že podkladová data k výpočtům poskytl Český hydrometeorologický ústav, žádná jiná instituce veřejné správy potřebnými hydrogeologickými údaji k dotčeným povrchovým vodám nedisponuje. K navrhovatelově tvrzení, že vyvedení dešťové kanalizace z lokality Podlesí - Letkov má významný vliv na průtočnost a kapacitu koryta Božkovského potoka, odpůrce zdůrazňuje, že dle hydrotechnického výpočtu „Posouzení koryta Božkovského potoka“, které vypracovala Ing. Š., SUDOP Project Plzeň a.s., 10/2015, který byl součástí podání žádosti o vyjádření odboru životního prostředí Magistrátu města Plzně k projektové dokumentaci „Letkov - Místní komunikace k vodní nádrži - Dešťová kanalizace“, kterou vypracoval P.K., SUDOP Project Plzeň a.s., 10/2015 „... kapacita koryta Božkovského potoka pod propustem na místní komunikaci č. poz. 468/2 je z hlediska vyústění navržené dešťové kanalizace v místní komunikaci „K nádrži“ dostatečná a ovlivnění toku za povodňových situací je minimální“.

Na závěr odpůrce tvrdí, že je nesporné, vzhledem k údajům vyplývajícím z podkladových materiálů, zejména pak ze zmíněné studie, že je veřejným zájmem stanovení záplavového území Božkovského potoka, současně zdůrazňuje, že pokud se jedná o stávající stavby, příslušná ustanovení vodního zákona umožňují, aby tato zástavba byla ponechána ve stávajícím rozsahu (včetně možnosti oprav), vodoprávní úřad tedy nenařizuje a ani nebude v budoucnu nařizovat odstranění takových staveb. Považuje tedy zásah do vlastnických práv vlastníků nemovitostí spočívající ve stanovení záplavového území Božkovského potoka vzhledem k výše řečenému za přiměřený.

V. Osoby zúčastněné na řízení

Obec Letkov je osobou zúčastněnou na řízení, protože předmětné záplavové území se nachází také na jejím správním území. Ostatní osoby zúčastněné na řízení jsou vlastníky nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny. J.H.Z. je vlastníkem nemovitostí uvedených na LV č. 37 a J. a R.Š., jsou spoluvlastníky, resp. mají ve společném jmění nemovitosti uvedené na LV č. 246, vše v obci a k. ú. Letkov, vše vedeno u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrálního pracoviště Plzeň-město.

VI. Posouzení věci krajským soudem

Zdejší soud má za to, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části může podat i jen jeden ze spoluvlastníků, kteří mají věc v podílovém spoluvlastnictví, a i jen jeden z manželů, kteří mají věc ve společném jmění. Stran takto pojaté návrhové legitimace se lze dovolat názorů zaujatých odbornou literaturou i soudní praxí: „Otázkou může být, zda je návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části založený na vlastnictví nemovitosti ve společném jmění manželů oprávněn podat byť i jen jeden z manželů. Domníváme se, že tomu tak je, protože právo domáhat se ochrany vlastnického práva k věci ve společném jmění manželů má samostatně každý z manželů.“ (Luboš Jemelka a kol.: Soudní řád správní. Komentář. 1. vyd. Praha 2013, str. 861) a „Návrh na zrušení opatření obecné povahy (§ 101a

s. ř. s.) založený na vlastnictví nemovitosti ve společném jmění manželů je oprávněn podat byt i jen jeden z manželů. V případě podílového spoluvlastnictví nemovitosti může tento návrh podat i jen jeden ze spoluvlastníků, ačkoliv jeho podíl není nadpoloviční.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2010, čj. 1 Ao 5/2010-169, publikovaný pod č. 2266/2011 Sb. NSS).

Postup soudu při rozhodování o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části vymezil Nejvyšší správní soud takto: „*Algoritmus soudního přezkumu opatření obecné povahy (§ 101d odst. 1 a 2 s. ř. s.) spočívá v pěti krocích; za prvé, v přezkumu pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; za druhé, v přezkumu otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání ultra vires); za třetí, v přezkumu otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem; za čtvrté, v přezkumu obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu opatření obecné povahy (nebo jeho části) se zákonem (materiální kritérium); za páté, v přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality.*“ (rozsudek ze dne 27. 9. 2005, čj. 1 Ao 1/2005-98, publikovaný pod č. 740/2006 Sb. NSS).

V daném případě nebyl namítán nedostatek pravomoci nebo překročení mezí zákonem vymezené působnosti Magistrátu města Plzně při vydávání opatření obecné povahy ze dne 4. 5. 2016, sp. zn. MMP/006939/15/11, čj. MMP102006/16. Ve vztahu k postupu správního orgánu při stanovování záplavového území předmětného drobného vodního toku navrhovatel zdůrazňuje závažné vady při vypořádávání jím a jeho manželkou podaných připomínek k návrhu příslušného opatření obecné povahy. Další uplatněné návrhové body spadají do čtvrtého a pátého problémového okruhu algoritmu. V přezkoumávané věci se otázka, zda obsah opatření je v souladu se zákonem, s otázkou jeho obsahu z hlediska proporcionality do značné míry prolínají. To proto, že zákonným (právním) kritériem činnosti veřejné správy obvykle bývá také – v textech právních předpisů nejrozličnějším způsobem vyjádřená nebo ze základních principů činnosti veřejné správy dovoditelná – jak věcná správnost přijatého úkonu, tak jeho přiměřenost (proporcionalita). Jinými slovy – jen věcně správný a přiměřený akt je také aktem zákonným. Obě kritéria není vhodné od sebe v praxi uměle oddělovat a řešit složité doktrinní otázky úkonů zákonných a současně věcně nesprávných (*a vice versa*). Kdyby soud došel k závěru, že správní orgán podstatně porušil ustanovení o řízení o návrhu opatření obecné povahy tak, že to mohlo mít za následek nezákonnost výsledného opatření obecné povahy, nemusel, ba nemohl by se zabývat otázkami čtvrtého a pátého problémového okruhu algoritmu, pokud by se vyjevilo, že uvedené procesní vady by jednoznačně znamenaly, že výsledkem řádně vedeného postupu mohlo být jiné opatření obecné povahy, neboť by nemělo smysl, aby se soud věnoval věcné správnosti a přiměřenosti závěrů správního orgánu vyslovených v opatření obecné povahy následujícím po zásadně chybném procesním postupu.

Procesní aspekty opatření obecné povahy, jimiž se stanovují záplavová území a jejich aktivní zóny (§ 66 odst. 7 vodního zákona), jsou upraveny speciálně v § 115a vodního zákona a subsidiárně v § 171 až 174 správního řádu.

Podle správního řádu lze k návrhu opatření obecné povahy uplatnit připomínky a proti návrhu opatření obecné povahy lze podat námítky. Připomínky (§ 172 odst. 4 správního řádu) může u správního orgánu uplatnit kdokoli, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny. Námítky (§ 172 odst. 5 správního řádu) mohou ke správnímu orgánu podat vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo, určí-li tak správní orgán, i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny. Podle správního řádu může tedy připomínky uplatnit kvalifikovaný kdokoli, kdežto námítky může podat zejména kvalifikovaný vlastník nemovitosti či nemovitostí.

Zvláštní úprava tu však přináší určité specifikum: podle § 115a odst. 3 vodního zákona se ustanovení § 172 odst. 5 správního řádu v případě vydávání opatření obecné povahy podle § 66 odst. 7 nepoužije. V důvodové zprávě k vládnímu návrhu zákona č. 150/2010 Sb., jímž bylo do vodního zákona s účinností od 1. 8. 2010 ustanovení § 115a doplněno, se ve vztahu k tomuto specifiku nic bližšího neuvádí (Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, 5. volební období, 2006-2010, sněmovní tisk 895/0, část č. 1/4).

Podle § 172 odst. 4 věty druhé správního řádu připomínkami je správní orgán povinen se zabývat jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění. Podle § 172 odst. 5 věty třetí a páté správního řádu o námítkách rozhoduje správní orgán, který opatření obecné povahy vydává, a rozhodnutí o námítkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, se uvede jako součást odůvodnění opatření obecné povahy (§ 173 odst. 1). Jelikož u opatření obecné povahy podle § 66 odst. 7 vodního zákona je ustanovení § 172 odst. 5 správního řádu vyloučeno, spadá zde pod shrnující pojem připomínky jak to, co je ve správním řádu označováno za připomínky (§ 172 odst. 4), tak to, co je tam označováno jako námítky (§ 172 odst. 5).

I s připomínkami k návrhu opatření obecné povahy podle § 66 odst. 7 vodního zákona se ovšem musí správní orgán vypořádat. Ne zcela jasný je v tomto ohledu vztah mezi § 172 odst. 4 větou druhou správního řádu a § 115a odst. 4 vodního zákona. Podle § 172 odst. 4 věty druhé správního řádu, jak již bylo uvedeno, připomínkami je správní orgán povinen se zabývat jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění. Podle § 115a odst. 4 vodního zákona vypořádání připomínek zveřejní vodoprávní úřad na své úřední desce. Otázkou je, zda úprava ve zvláštním zákoně je komplexní nebo zda se použije úprava ve zvláštním zákoně a subsidiárně úprava ve správním řádu. V prvním případě by správní orgán byl povinen připomínky vypořádat a vypořádání připomínek zveřejnit na své úřední desce, v druhém případě by zvláštní úprava stanovovala jen místo zveřejnění vypořádání připomínek, když předtím by správní orgán byl povinen se jimi zabývat jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění. Zejména základní zásady činnosti správních orgánů nasvědčují druhému z těchto řešení (viz především § 2 odst. 3 a 4 a § 4 odst. 4 správního řádu). Buď jak buď, je vodoprávní úřad povinen se s připomínkami dotčených osob k návrhu opatření obecné povahy podle § 66 odst. 7 vodního zákona vypořádat.

K vypořádání připomínek se odborná literatura vyslovila hlavně takto: „*Správní orgán je povinen se s připomínkami uplatněnými dotčenými osobami k návrhu opatření obecné povahy zabývat jako podkladem pro opatření obecné povahy (srov. obdobně § 50 odst. 1 správního řádu) a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění (srov. obdobně § 68 odst. 3 správního řádu).*“ (Josef Vedral: Správní řád. Komentář. 2. vyd. Praha 2012, str. 1360) a takto: „*Připomínkami se správní orgán zabývá jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádá se s nimi v jeho odůvodnění. Zde bude tedy správní orgán postupovat obdobně jako v „klasickém“ správním řízení podle části druhé (srovnej § 50 a § 68 odst. 3).*“ (Luboš Jemelka a kol.: Správní řád. Komentář. 4. vyd. Praha 2013, str. 732).

V téže záležitosti došla soudní praxe k tomuto názoru: „*Z hlediska práv účastníka řízení představují připomínky poněkud slabší nástroj ochrany ve vztahu k námitkám, o nichž je orgán vydávající opatření obecné povahy povinen rozhodnout. Z toho však podle názoru Nejvyššího správního soudu nelze dovodit, že by bylo možné či snad správné se připomínkami zabývat toliko formálně a vypořádat se s nimi obecnými frázemi, aniž by se zohlednila jejich podstata. Stanoví-li zákon správnímu orgánu povinnost zabývat se připomínkami jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění, musí být z tohoto aktu zřejmé, že správní orgán věnoval připomínkám náležitou pozornost, seznámil se s jejich obsahem a učinil z něj pro opatření obecné povahy nějaký závěr. Požadavky na podrobnost samotného vypořádání se s připomínkami pak budou záviset na jejich relevanci, rozsahu a detailnosti.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010, čj. 4 Ao 5/2010-48).

Také podle názoru zdejšího soudu (viz rozsudek ze dne 4. 1. 2016, čj. 59A 6/2015-40) je na místě zohledňovat to, jak dotčená osoba své připomínky zformulovala a jakým způsobem a na jaké úrovni argumentuje. S tím by měla korespondovat odpověď toho, kdo je povinen se připomínkami zabývat a vypořádat se s nimi. V případě toliko obecné argumentace lze podle soudu vystačit s obecnou odpovědí. V případě skutkově a právně propracované argumentace se však pochopitelně vyžaduje skutkově a právně propracovaná odpověď.

V daném případě je tedy třeba se věnovat připomínkám manželů Č., jejich vypořádání odpůrcem a relací mezi připomínkami a jejich vypořádáním.

Následuje stručná rekapitulace připomínek manželů Č. k návrhu stanovení záplavového území Božkovského potoka.

V bodě II. připomínek dotčené osoby namítají, že z odůvodnění návrhu opatření obecné povahy není zřejmé ani z něj nijak nevyplývá nutnost stanovit záplavové území v celé řešené lokalitě ani v dílčích lokalitách po celém toku předmětného drobného vodního toku. V návrhu není nijak odůvodněna ani přiměřenost zásahu tohoto návrhu do práv a oprávněných zájmů dotčených osob ve vztahu ke sledovanému cíli, zda by nebylo možné dosáhnout sledovaného cíle jiným, dotčené osoby méně omezujícím způsobem, a dále i pro nedostatek objektivního dlouhodobého měření průtoků v celé délce drobného vodního toku, aby bylo možno posoudit skutečnou potřebu stanovení záplavového území, resp. aby bylo možné určit,

zda se Božkovský potok přirozeně rozlévá ve vytipovaných lokalitách dlouhodobě a nikoliv v důsledku mimořádných, přechodných a nepřirozených okolností.

V bodě *III.* připomínek se poukazuje na to, že z návrhu opatření obecné povahy není vůbec zřejmé, na základě jakých podkladů a skutečností se dospělo k závěru o nutnosti stanovení záplavového území Božkovského potoka v k. ú. Letkov, konkrétně v ř. km 4,5 - 5,0, resp. 5,2. V tomto úseku je koryto Božkovského potoka za přirozených podmínek dostatečně kapacitní a přirozený průtok zpravidla nedosahuje povodňových hodnot, a to ani při intenzivních dešťových srážkách. Ostatně při pohledu na podélný profil Božkovského potoka je zjevné, že přirozený sklon koryta jednoznačně umožňuje snadný a rychlý odtok vody z tohoto území, když mezi ř. km 4,5 a 5,2 je výškový rozdíl cca 25 m při rovnoměrném klesání. Z Vymezení záplavového území, které je jediným podkladem návrhu, lze dovodit, že skutečný průtok Božkovského potoka byl pro účely stanovení záplavového území zjišťován pouze v ř. km 0, tj. u ústí božkovského potoka do řeky Úslavy, a v ř. km 4,32 v místě jeho křížení se silnicí II/180. Žádná další měření nebyla v rámci tohoto vymezení zohledněna nebo nebyla provedena vůbec. Je přitom zjevné, že nelze dovozovat skutečný průtok 5,2 km dlouhého vodního toku po celé jeho délce na základě hodnot zjištěných pouze při jeho ústí a v ř. km 4,32. Nutno rovněž poukázat na skutečnost, že z uvedeného vymezení není zřejmé, zda tato měření byla provedena pouze jednou či byla prováděna průběžně v delším časovém období. Stanovit záplavové území je možné až na základě dlouhodobého a přesného měření průtoku tak, aby mohl být spolehlivě zjištěn skutečný průtok Božkovského potoka v delším časovém horizontu a tedy i skutečné kapacity jeho koryta bez ovlivnění sezónními výchyly počasí či dočasnou změnou poměrů v území.

V bodě *IV.* připomínek se uvádí, že pakliže je ve Vymezení záplavového území uveden jako důvod vybřežení Božkovského potoka v obci Letkov nekapacitní koryto Božkovského potoka a zahlcení vtoku do zatrubnění DN 500 na zahradě domu Letkov č.p. 70, jsou dotčené osoby přesvědčeny, že stanovení záplavového území v daném místě není a nemůže být jediným skutečně nezbytným řešením dané situace, když je povinností vlastníka jednotlivých propustků a zatrubnění Božkovského potoka, resp. správce tohoto drobného vodního toku udržovat je průchodné a odstraňovat případné naplaveniny či jiné zdroje jejich zahlcení tak, aby nedocházelo ke snižování jejich kapacity a průtočnosti. V tomtéž bodě připomínek se dále podrobně brojí proti tomu, že ve Vymezení záplavového území není vůbec reflektována skutečnost, že do koryta Božkovského potoka je na pozemku parc. č. 256/1 v k. ú. Letkov, tj. těsně před řešenou lokalitou v ř. km 4,5 - 5,2, svedena dešťová kanalizace z výše položené severní a severovýchodní části obce Letkov, kde dochází k rozsáhlé výstavbě v rámci rozvojového území Letkov - V Podlesí (V Podlesí I a V Podlesí II). Pokud tedy v daném místě dochází k rozlivu Božkovského potoka mimo koryto, nestává se tak v důsledku přirozených odtokových poměrů, nýbrž v důsledku umělé a ryze dočasné změny odtokových poměrů povrchových srážkových vod v přímé souvislosti s novou zástavbou v severní a severovýchodní části obce Letkov a umělým odvedením srážkových z této lokality do koryta Božkovského potoka. Jedná se přitom pouze o dočasnou umělou změnu odtokových poměrů, když v současné době probíhá řízení o umístění stavby Pátevní dešťové kanalizace, jejíž realizací dojde opětovně ke změně odtokových poměrů a jejich navrácení k původním hodnotám. Dotčené osoby jsou proto přesvědčeny a namítají, že řešení

odtokových poměrů v ř. km 4,7 - 5,14 lze řešit mírnějším způsobem méně omezujícím práva a oprávněné zájmy dotčených osoby než stanovením záplavového území.

V bodě *V.* připomínek se poukazuje na to, že záplavy na horním toku Božkovského potoka v k. ú. obce Letkov nemají původ v přirozené povodni, nýbrž v uměle vyvolaném stavu v důsledku dočasné změny retenčních a odtokových poměrů v souvislosti s výstavbou v severovýchodní části obce Letkov a v důsledku špatné koordinace výstavby dešťové kanalizace. Tento stav je v rozporu s příslušným stavebním povolením a kolaudačním souhlasem.

V bodě *VI.* připomínek dotčené osoby namítají, že nebýt nepřirozeného stavu, kdy jsou povrchové srážkové vody v důsledku umělého snížení retenčních schopností krajiny v rozvojové lokalitě Letkov - V Podlesí uměle svedeny dešťovou kanalizací a vypouštěny v samé horní části toku Božkovského potoka na pozemku parc. č. 256/1 v k. ú. Letkov, nebylo by na místě stanovovat záplavové území v horní části toku Božkovského potoka v ř. km 4,5 - 5,2, resp. v zastavěné části obce Letkov, když zde za běžných okolností nedocházelo k vyběžení a přirozené povodni a stávající situaci lze řešit jiným, dotčené osoby méně omezujícím způsobem.

V bodě *VII.* připomínek dotčené osoby žádají, aby návrh opatření obecné povahy byl doplněn, resp. vrácen k přepracování tak, aby zohledňoval skutečné přirozené odtokové poměry drobného vodního toku založené na dlouhodobém měření, skutečných přirozených retenčních schopnostech krajiny, při zohlednění výstavby dešťové kanalizace a optimálního způsobu nakládání s povrchovými, zejména srážkovými vodami v k. ú. Letkov, a dále aby tento návrh byl doplněn o řádné odůvodnění nutnosti stanovení záplavového území a s tím související posouzení přiměřenosti případného omezení vlastnických a majetkových práv dotčených osob ve vztahu k povinnostem správce Božkovského potoka a vlastníků jednotlivých staveb pro odvádění srážkových vod v řešeném území a jednotlivých propustků a mostních objektů.

V dalším je třeba odkázat na úplné znění připomínek manželů Č. k návrhu předmětného opatření obecné povahy (= 5 ½ stran textu).

Jak byly připomínky manželů Č. vypořádány vodoprávním úřadem, je soudem *in extenso* prezentováno v části II. odůvodnění tohoto rozsudku.

K tomu soud konstatuje, že manželé Č. uplatnili k zveřejněnému návrhu konkrétní připomínky. Zejména měli za to, že záplavové území není možné stanovit na základě jednorázového měření a bez dlouhodobého sledování průtokových hodnot v celé délce drobného vodního toku a že za přirozených podmínek není na místě stanovovat záplavové území v horní části toku Božkovského potoka v ř. km 4,5 - 5,2, resp. v zastavěné části obce Letkov. Na tyto připomínky se jim rozhodně nedostalo adekvátní odpovědi. Odpůrce se vlastně jen ztotožnil s vyjádřením správce vodního toku, že „problematika měření průtoků popsaná v připomínce není součástí prací na návrhu záplavových území, technicky je zajišťováno ČHMÚ, tedy poskytovatelem podkladů požadovaných výše uvedenou vyhláškou“ a že „stavba kanalizace nemá jakoukoliv přímou souvislost s návrhem, byť geodeticko-

hydrografické měření ji reflektuje, stejně tak jako údaje ČHMÚ“. Úroveň argumentace v uplatněných připomínkách přitom podle názoru soudu zavazovala veřejnou správu ke kvalifikovanému vypořádání. Zároveň se v předložených podkladech pro vydání opatření obecné povahy nenalézají seznatelné informace, které by svědčily o tom, že připomínky manželů Č. k návrhu stanovení záplavového území by *a priori* měly být nedůvodnými.

Nezbývá tedy než konstatovat, že věcnou podstatou předmětných připomínek se nikdo nezabýval. To je ovšem v zásadním rozporu s tím, že z odůvodnění opatření obecné povahy musí být zřejmé, z jakého důvodu jsou relevantní připomínky dotčených osob považovány za liché, mylné či vyvrácené nebo proč jsou relevantní skutečnosti předestírané dotčenými osobami pokládány za nerozhodné, nesprávné nebo jinými shromážděnými podklady za vyvrácené. Byť pojednává ne o připomínkách, nýbrž o námitkách, je i pro přezkoumávanou věc inspirativní rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2010, čj. 1 Ao 5/2010-169, publikovaný pod č. 2266/2011 Sb. NSS.

Soud pro pořádek připomíná, že z jeho posouzení přezkoumávané věci nelze dovozovat nutnost vyhovění uplatněným připomínkám (o důvodnosti připomínek nebylo tímto rozsudkem vůbec rozhodováno), ale toliko povinnost odpůrce se připomínkami uplatněnými manželi Č. náležitě zabývat a řádně se s nimi vypořádat v odůvodnění vydaného opatření obecné povahy.

K věci je dále třeba podotknout, že soud nemůže přihlížet k vysvětlujícím okolnostem, které odpůrce uvádí teprve ve svém vyjádření k návrhu na zahájení řízení (a/nebo by je uváděl při jednání před soudem), opatření obecné povahy samo se o ně neopírá, ze správního spisu nevyplývají a navrhovateli nebyly v řízení o návrhu opatření obecné povahy sděleny (srov. Jaroslav Bureš – Ljubomír Drápal – Michal Mazanec: Občanský soudní řád. Komentář. 5. vyd. Praha 2001, str. 1218). To by platilo i v případě, kdyby argumentace odpůrce byla propracovanější, než je tomu v jeho vyjádření k právě projednávanému návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části.

VII. Celkový závěr a náklady řízení

Jelikož soud došel k závěru, že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, napadené opatření obecné povahy podle § 101d odst. 2 věty první s. ř. s. rozsudkem zrušil. V daném případě správní orgán podstatně porušil ustanovení o řízení o návrhu opatření obecné povahy tak, že to mohlo mít za následek nezákonnost výsledného opatření obecné povahy, a proto soud zrušil napadené opatření obecné povahy pro vady řízení bez jednání za použití § 76 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 101b odst. 4 s. ř. s. Soud zrušil celé napadené opatření obecné povahy, nikoli jen jeho část, neboť podle názoru soudu tu nelze dostatečně jednoznačně vymezit část opatření obecné povahy, toliko již by se důvod zrušení týkal a jež by byla oddělitelná od ostatního obsahu.

Napadené opatření obecné povahy nebylo zrušeno již dnem jeho vydání, nýbrž až dnem právní moci tohoto rozsudku. Soud má podle § 101d odst. 2 věty první s. ř. s. diskreci určit, kdy v případě zrušení opatření obecné povahy či jeho části nastanou účinky jeho zrušujícího rozsudku. Pouhý jazykový výklad zákonné dikce „dnem, který v rozsudku určí“ by mohl naznačovat, že je možné opatření obecné povahy zrušit i ke dni, který předchází

nejen právní moci zrušujícího rozsudku, ale také podání návrhu na zrušení předmětného opatření obecné povahy nebo jeho části, v krajním případě od samého okamžiku účinnosti (tzn. *ex tunc*). Tento výklad se ovšem zdá být v rozporu jak se systematickým výkladem tohoto ustanovení, tak i s ústavními zásadami pro derogaci aktů orgánů veřejné moci (princip ochrany nabytých práv), neboť opatření obecné povahy má v některých ohledech blíže k právnímu předpisu a od okamžiku jeho účinnosti nepochybně zakládá v obecném rozměru určitou právní jistotu. Na pravomoc soudu ve vztahu k časovému určení okamžiku derogace opatření obecné povahy nebo jeho části je tudíž třeba nahlížet jako na jeho oprávnění zrušit napadené opatření obecné povahy nebo jeho část dnem nabytí právní moci zrušujícího rozsudku nebo pozdějším dnem, než je den nabytí právní moci takového rozsudku.

Soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. přiznal úspěšnému navrhovateli náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem v jím požadované celkové výši **17.342,- Kč**, skládající se ze zaplaceného soudního poplatku za návrh na zahájení řízení ve výši 5.000,- Kč, z odměny advokáta za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) a odst. 3 advokátního tarifu (9.300,- + DPH = 11.253,- Kč) a z náhrady hotových výdajů – výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné za tři úkony právní služby po 300,- Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu (900,- + DPH = 1.089,- Kč). Za úkony právní služby podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu se považují 1) převzetí a příprava zastoupení, 2) návrh na zahájení řízení a 3) replika. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo odpůrci určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem odpůrce tuto platbu realizovat).

Žádné z osob zúčastněných na řízení nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, protože žádné z nich soud neuložil žádnou povinnost a u žádné z nich nebyly zjištěny důvody zvláštního zřetele hodné k přiznání práva na náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 15. září 2016

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková